

уплашени, почноватъ да затварятъ дюкянитѣ си и да са прѣбиратъ въ къщитѣ при милитѣ си рожбици; щото отъ поевението на единъ турски таборъ прѣзъ градътъ отъ заптиета (жандарми) съ пушки на рамо, менуватъ прѣзъ улицата и са отправятъ къмъ Сръдна Гора и Стара-Планина; освѣтлили дѣлото за блиското явяване на руситѣ и увеличили общия страхъ на жителитѣ часътъ кждѣ деветъ алатурка, до толкосъ, гдѣто едвали имало жива диха отъ турци и българи, която да не чувствувала за себе си нѣщо опасно отъ смъщението на турскитѣ чиновници, тъй щото, до вечерта и на другийтъ день 3-й юлий пристигнали на кеввани, кеввани турски бѣжанци отъ текието; та и нашитѣ събрани въ училището, като чули общото смъщение, истръпнали отъ страхъ, поразени тѣломъ и духомъ отъ тая ненадѣйна вѣсть, распръстнали се единъ по единъ изъ дворътъ на училището, гдѣто всѣки глѣдалъ да го не съзрѣтъ нѣкой отъ турцитѣ, гдѣ е ходилъ какво, е правилъ и сполучили да са инокриятъ въ къщитѣ си. Какъ са прѣкарала българитѣ и турцатѣ нощта? — На този въпросъ мъчно може да са отговори, та на това само тѣ могли да знаятъ, гдѣто едниѣ бѣгатъ отъ страхътъ на русцитѣ, а другитѣ отъ страхътъ на турцитѣ (Българитѣ); Нѣ тъй или инакъ съ плачове, ридания, безсѣния и незнаение какво да са прави, нощта са менува и настава *недѣля 3 й юлий*. Споредъ разказа на горнитѣ нѣкой живи личности е станало това тъй:

Утрѣнѣта въ недѣля 3 й — всѣки са страхува, отъ двора навънъ неможеше да излѣзе, утрѣнѣната божествена служба отъ общото смутение си остана неизвършена, или само съ едно просто правило прѣкара, тукъ тамъ са прѣчкатъ хора по дюкянитѣ си за прѣдвардеванието на стоки тѣ имъ, турцитѣ избѣгнаха отъ прибалканскитѣ страни, отправятъ са право на станцията съ гючоветѣ си и търсятъ спасение чрѣзъ нея, гдѣто набрани тамъ, съставятъ тумби, тумби множество и съ нетърпение очакватъ пристиганието на машината Градскитѣ уплашени отъ разказитѣ на избѣгналитѣ си еднородци, само кръстосватъ улици-